

Čís. 15355.

I proti usnesení rekursního soudu vydanému podle § 114, odst. 3 ex. ř. o zproštění dosavadního vnuceného správce a zřízení nového správce jest dovolací rekurs nepřipustný.

(Rozh. ze dne 21. srpna 1936, R II 267/36.)

Prv ý s o u d nevyhověl námitkám povinného proti jmenování Karla H-a vnuceným správcem nemovitostí povinného. R e k u r s n í s o u d námitkám vyhověl a jmenoval vnuceným správcem Karla F-a.

N e j v y š š í s o u d odmítl dovolací rekurs povinného, v němž tento odporoval jmenování nového vnuceného správce.

D ů v o d y:

Podle § 132 čís. 5 ex. ř. není přípustný rekurs proti usnesením, kterými se ve smyslu § 114, odst. 3 ex. ř. nový správce jmenuje a tudíž dosavadní správce svého úřadu se zprošťuje. Nezáleží na tom, že nového správce jmenoval soud rekursní a že jmenování to se stalo v důsledku vznesení námitek a návrhu povinné strany na jmenování jiného správce ve smyslu § 108 ex. ř., poněvadž zákon nerozeznává, která stolice nového správce jmenovala a v jakém údobí správy.

Čís. 15356.

K výkladu § 2 zák. čís. 205/33 Sb. z. a n.

Pro použití § 2 uvedeného zákona jest rozhodna jediné doba vzniku závazků.

(Rozh. ze dne 28. srpna 1936, R I 947/36.)

Srovnej: Sb. n. s. čís. 14169.

Prv ý s o u d povolil usnesením ze dne 11. března 1936 vymáhajícímu věřiteli proti povinnému (státnímu zaměstnanci) uhrazovací exekuci k vydobytí pohledávky 300 Kč a zajišťovací exekuci k zajištění pohledávky 1.200 Kč. R e k u r s n í s o u d potvrdil usnesení prvního soudu v příčině exekuce zajišťovací, změnil je však v příčině povolení exekuce uhrazovací tak, že povolil ji k vydobytí částky 200 Kč za dobu od 1. ledna 1936 do 29. února 1936, co do částky 100 Kč za dobu od 1. března 1936 do 31. března 1936 ji však zamítl. D ů v o d y: Žádost o exekuci uhrazovací byla podána 10. března 1936 pro výživné od 1. ledna 1936 do 31. března 1936 po 100 Kč měsíčně a usnesením z 11. března 1936 byla povolena. Pokud jde o výživné za březen 1936, jest exekuce předčasná, neboť dle zákona z 9. listopadu 1933 čís. 205 Sb. z. a n. nemůže státní zaměstnanec, u kterého byl den výplaty posunut na pozdější den v měsíci, octnouti se prodlení a nemůže býti po-

stížen právní újmou, jestliže platy, k nimž je zavázán mezi prvním dnem v měsíci a dnem, ke kterému byla výplata jeho platu posunuta, budou vykonány nejpozději druhého dne všedního následujícího po dni výplaty. Dnem výplaty u povinné strany byl 10. březen 1936 a mohla tedy svému závazku právně dostáti dne 11. března 1936 a pak-li právě tohoto dne byla exekuce povolena za měsíc březen, stalo se tak neprávem a bylo tedy stížnosti jako odůvodněné v tomto bodě vyhověno a napadené usnesení změněno. Pokud se týče exekuce zajišťovací, není stížnost odůvodněna, neboť dle § 6 zákona ze 16. prosince 1930 čís. 4 Sb. z. a n. z r. 1931 k zajištění nároku na výživné může být povolena zajišťovací exekuce, jakmile se zahájí nebo již dříve se zahájila proti dlužníku exekuce k vydobytí některé dospělé dávky. Zajištění smí být povoleno jen pro dávky, které dospějí v jednom roce a není třeba, aby bylo osvědčeno, že je ohroženo jejich dobytí. Dávky za leden a únor 1936 jsou dospělé a uhrazovací exekuce byla pro ně už zahájena, takže zajišťovací exekuce pro další dávky byla právem povolena. Stížnost v tomto bodě není odůvodněna.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolacímu rekursu.

D ů v o d y:

Závazek, o němž jde, vznikl dne 25. března 1933. Není rozhodnou pro použití § 2 zák. ze dne 9. listopadu 1933 čís. 205 Sb. z. a n. ani splatnost závazku, ani doba vydání usnesení, jimiž se povinnost povinného ku placení deklaratorním způsobem stanoví, nýbrž jediné doba vzniku závazků. Nebylo lze proto povolit exekuci pro výživné splatné dne 1. března 1936 a poukazuje se jinak na správné důvody rekursního soudu (srovnej rozh. čís. 14169 Sb. n. s.).

Čís. 15357.

Pro výživné ze zákona a odškodnění manželky podle § 1266 obč. zák. za ušlé výživné nelze povolit exekuci v příčině částek splatných po smrti povinného manžela.

(Rozh. ze dne 28. srpna 1936, R I 960/36.)

P r v ý s o u d povolil vymáhající věřitelce k vydobytí výživného proti jejímu manželovi exekuci zabavením pohledávky. R e k u r s n í s o u d vyhověl částečně rekursu pozůstalosti po povinném a povolil exekuci pouze k vydobytí pohledávky vymáhající strany na výživném splatném 1. srpna 1935; další návrh vymáhající strany na povolení exekuce také k vydobytí pohledávání vymáhající strany pro výživné splatné od 1. září 1935 do konce dubna 1936 zamítl. D ů v o d y: Soudním smírem ze dne 29. července 1931 se Edmund L. zavázal platiti své rozloučené manželce, vymáhající straně, Aurelii L-ové měsíčně na alimentech 700 Kč počínaje 1. srpnem 1931 pod exekuci. Ježto nárok ten na vý-